

Plads at meddele, at Regeringen ventede i denne Samling at kunne fremsætte Forslag om Sømænds Ulykkesforsikring, og jeg derfor ønsker at benytte Lejligheden til at udtale mig nærmere derom. Et saadant Forslag var under Udarbejdelse og Overvejelse i Ministeriet i forrige Sommer og ogsaa forud for den Tid. Efter en Række Forarbejder, derunder ogsaa en Undersøgelse paa Stedet af den tyske Lovgivning herom — Tyskland har faaet en Lov om Forsikring i Søfart af 30. Juli 1900 — udarbejdedes der et Udkast til Lovforslag, som i Juli Maaned sidste Aar af Ministeriet oversendtes til Arbejderforsikringsraadet for at indhente dettes Betænkning og overhovedet opnaa Raadets Bistand til en Løsning af hele dette vigtige, men saare vanskelige Spørgsmaal. Arbejderforsikringsraadet tog sig med stor Interesse af Sagen og arbejdede videre paa Ministeriets Udkast, hvilket Arbejde senere med Ministeriets Billigelse blev fortsat af en Art Kommission, bestaaende af delegerede fra Raadet, delegerede fra Ulykkesforsikringen for Fiskere og delegerede fra Fællesrepræsentationen for dansk Søfart i Forbindelse med indenrigsministerielle Embedsmænd. Disse Forhandlinger afsluttedes først den 30. Januar i Aar, og Raadet oversendte paa Grundlag heraf et omarbejdet Udkast til Ministeriets videre Behandling, idet Raadet meddelte, at omend Forhandlingerne, der, som nævnt, havde været førte mellem delegerede, paa mange Punkter havde ført til Enighed, havde man dog ikke kunnet samles om en fælles Indstilling. Da man nu saaledes var kommen saa langt hen i Samlingen og desuden ikke havde en fælles Indstilling at bygge paa, opgav jeg at faa Sagen ført videre for denne Gang og at fremsætte Lovforslag i indeværende Samling. Medens jeg betragter de saaledes nævnte Forarbejder som et godt og nyttigt Skridt, der er foretaget fremad mod Sagens Løsning, vil jeg dog samtidig bemærke, at disse forskellige Forarbejder ogsaa have vist, at jo mere der arbejdes i denne Sag, des klarere fremtræder det ogsaa, at man her staar over for et meget vanskeligt Omraade af Ulykkesforsikringen, et Omraade, hvor det er og vil blive overordentlig vanskeligt at gøre nogenlunde Rét og Skel til alle Sider, og som vil blive højest vanskeligt at indordne under nogenlunde fælles Regler. At dømme efter de ærede Forslagsstilleres her foreliggende Forslag foreligger der imidlertid for dem slet ingen saadanne Vanskelig

heder, for dem synes det hele at have været Smørrebrød, som de have kunnet klare i en Haandevending. Det af mig omtalte udarbejdede Udkast til et Lovforslag om Sømænds Forsikring indeholder 45 Paragraffer. Man bliver unægtelig noget forbløffet ved at se, at Forslagsstillerne have kunnet klare det hele ved at stikke 7 Linier ind i den bestaaende Lov af 7. Januar 1898, 7. Linier, som endda kunne sammendrages og rummes i en eneste: Forsikringen omfatter fremtidig ogsaa enhver ulønnet eller lønnet Medhjælper i et Skib. Det er unægtelig en Løsning, som ingen af dem, der hidtil have haft med mit Forslag at bestille, ingen af dem, der have arbejdet paa Ministeriets Udkast til et Forslag, har tænkt sig. Men unægtelig og desværre tror jeg ogsaa, at man ikke her i de ærede Forslagsstilleres Forslag har Historien med Columbus og Ægget om igen.

Jeg skal nu nævne nogle af de Vanskeligheder, som straks frembyde sig, men som de ærede Forslagsstillere have nøjedes med at gaa uden om eller maaske ogsaa slet ikke have kunnet se. Jeg skal nævne en af de første. Efter Loven af 7. Januar 1898 tilkommer der jo først den tilskadekomne Dagpenge efter Udløbet af 13 Uger efter Ulykken. De første 13 Uger henvises han til at sørge for sig selv, det vil sige, man henviser ham til at sikre sig selv for den Tid ved at være Medlem af en anerkendt Sygekasse, og for at lette den paagældende Arbejder dette, udreder Statskassen som bekendt betydelige Bidrag til Sygekasserne. Men af Sømænd er det jo nødvendigvis kun en meget ringe Part, der vil kunne være eller kunne blive Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, for hvilken der jo er bestemte Betingelser om lokal Begrænsning m. v. For de allerfleste Sømænd kan der ikke anvises en saadan Udvej til, efter at Rederiets søretsige Forpligtelser — efter 4 Uger — ere udløbne, at sikre sig i de følgende 9 Uger, indtil Ulykkesforsikringen begynder at løbe for dem. Et Lovforslag om Sømænds Ulykkesforsikring kan ikke, saaledes som det her foreliggende Forslag, lukke Øjnene for denne Sag og gaa ganske uden om den. I alt Fald og som det allermindste maatte et saadant Lovforslag indeholde Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar en dansk Sømand ligger syg i Udlandet — lad saa gaa, at man henviser ham til at klare sig, som han kan bedst, naar han ligger i Udlandet —, ramt af et Ulykkestilfælde og uden Evne til selv at sørge for sin Pleje.